UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

D[omi]nica. iiij. in. xl. Statio ad sa[n]cta[m] cruce[m] in hier[osolyma]m. Jntroit[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

ſei mulierē in adulterio dep/
henſam: ⁊ ſtatuerūt eā in me/
dio: ⁊ dixerunt ei: Magiſter
hec mulier modo deprehēſa
eſt in adulterio. In lege autē
moyſes mandauit nobis hu/
iuſmodi lapidare: Tu ergo
qd dicis? Hoc aūt dicebāt ten
tantes eū: vt poſſent accuſare
eū. Jeſus aūt inclinās ſe deor
ſum: digito ſcribebat in terra
Cū ergo pſeuerarēt: interro/
gātes eū erexit ſe: ⁊ dixit eis:
Qui ſine pctō eſt vr̄m: prim⁹
in illā lapidē mittat. Et iterū
ſe inclinās ſcribebat in terra.
Audiētes aūt hec: vnus poſt
vnū exibāt: incipiētes a ſenio
ribus. Et remāſit ieſus ſolus
et mulier in medio ſtans. Eri
gens autem ſe ieſus dixit ei:
Mulier vbi ſunt q te accuſa/
bant? Nemo te cōdemnauit?
Que dixit: Nemo dn̄e. Dixit
aūt ieſus: Nec ego te ↄdēna/
bo. Uade ⁊ iā āpli⁹ noli pec/
care. Offer. Greſſus meos di/
rige dn̄e ſcḋm eloquiū tuū: vt nō
dn̄et mei ois iiuſtitia dn̄e. Sec.

Once de q̄s ops de⁹: vt
huius ſacrificij munus
oblatū: fragilitatē noſtraȝ ab
omni malo purget ſemper et
muniat. p. Cōio. Nemo te con
dēnauit mulier: nemo domine:
nec ego te condēnabo: iam am/
plius noli peccare. Poſtcom.

Ueſumus ops deus: vt
inter eius mēbra nume
remur: cuius corpori cōicaui
mus ⁊ ſanguini. Qui. Sup

Retēde ppl̄m Oratio.
dn̄e fidelib⁹ tuis dexte/
ram celeſtis auxilij: vt te toto
corde perquirāt: ⁊ que digne
poſtulāt cōſequi mereant. p.

Dn̄ica. iiij. in. xl. Statio ad ſā
crā crucē in hierl'm. Introit⁹

Etare hieruſalē ⁊ cō/
uentū facite oēs qui
diligitis eā: gaudete
cū leticia qui in triſti
cia fuiſtis: vt exultetis ⁊ faciemi
ni ab vberibus ↄſolatiōis veſtre
ps Letatus ſum in his que dictā
ſunt mihi: in domū domini ibi/
mus. ℣. Gloria patri. Oratio.

Oncede q̄s ops de⁹: vt
q ex merito noſtre actio
nis affligimur: tue grē ↄſola/
tiōe reſpirem⁹. p. Epl'a ad ga

Ratres: lathas. iiij. ca.
Scriptū ē qm̄ abraam
duos filios habuit: vnū de an
cilla: ⁊ vnū de libera. Sȝ q de
ancilla: ſcḋm carnē nat⁹ eſt: qui
aūt de libera: p repromiſſiōeȝ
que ſunt per allegoriā dicta.
Hec enim ſunt duo teſtamen
ta. Unū quidē in monte ſyna
in ſeruitutē generans: que eſt
agar. Syna eniȝ mons eſt in

arabia:qui cõiunctus eſt ei:q̃
nunc eſt hierłm:et ſeruit cum
filijs ſuis. Jlla aūt que ſurſuꝫ
eſt hierłm:libera eſt:q̃ eſt mr̃
nr̃a. Scriptū eſt enīꝫ: Letare
ſterilis que nõ paris:erumpe
et clama que non parturis:qꝛ
multi filij deſerte magiſq̃ꝫ ei⁹
que habet virū. Nos aūt fra/
tres ſm̄ yſaac pmiſſionis filij
ſumus. Sed quõ tūc is q ſm̄
carnē nat⁹ fuerat: pſequebat
eū qui ſm̄ ſpūm:ita ꝛ nūc. Sꝫ
qd dicit ſcriptura? Eijce ācil/
lam ꝛ filiū eius. Nõ enim erit
heres filius ancille cum filio
libere. Jtaqꝫ fratres nõ ſum⁹
ancille filij:ſed libere:qua li/
bertate chriſt⁹ nos liberauit.
Grad. Letatus ſum in his que
dicta ſunt mihi:in domū domini
ibimus. ℣. Fiat pax in virtute
tua:ꝛ abūdātia in turribus tuis.
Tractus. Qui cõfidūt in dño ſi
cut mons ſyon:non cõmouebit
in eternū qui habitat in hierłm.
℣. Montes in circuitu eius: et
dñs in circuitu popłi ſui: ex hoc
nūc ꝛ vſqꝫ in ſeculū. Scḋm io/
In illo tēpe: annē. vj. ca.
Abijt ieſus trāſ mare ga
lilee:qḋ eſt tyberiadis: ꝛ ſeq̄/
bat euꝫ multitudo magna:qꝛ
videbāt ſigna que faciebat ſu
per his q infirmabāt. Subijt
ergo in montem ieſus:ꝛ ibi ſe
debat cū diſcipłis ſuis. Erat
autē proximū paſcha:dies fe/
ſtus iudeoꝝ. Cū ſubleuaſſet
ergo oculos ieſus ꝛ vidiſſꝫ qꝛ
multitudo maxima venit ad
eum. Dixit ad philippū: Un/
de ememus panes vt mādu/
cent hi? Hoc autē dicebat ten
tans eū. Jpſe eni ſciebat quid
eſſet facturus. Rñdit ei phi/
lippus. Ducentoꝝ denarioꝝ
panes non ſufficiunt eis: vt
vnuſqſqꝫ modicū qd accipiat
Dicit ei vn⁹ ex diſcipulis ei⁹
andreas frater ſimonis petri:
Eſt puer vnus hic qui habet
qnqꝫ panes ordeaceos et du/
os piſces: Sꝫ hec qd ſūt inter
tantos? Dixit ergo ieſus: Fa/
cite homies diſcūbere. Erat
autē fenū multū in loco. Diſ/
cubuerūt ergo viri numero q̄
ſi qnqꝫ milia. Accepit ergo ie
ſus panes:ꝛ cum grās egiſſet
diſtribuit diſcūbētib⁹. Simi/
liter ꝛ ex piſcib⁹ q̄ꝫtū volebāt
Ut autē impleti ſunt:dixit di/
ſcipulis ſuis: Colligite q̄ ſu/
perauerūt fragmēta:ne pere
ant. Collegerūt ergo ꝛ imple
uerūt duodeci cophinos fra/
gmētoꝝ:ex qnqꝫ panib⁹ orde
aceis que ſupfuerunt his qui
māducauerāt. Jlli ergo ho/
mines cū vidiſſent qḋ ieſus fe
cerat ſignum dicebant: Quia

hic eſt vere ꝓpheta: qui ventu
rus eſt in mūdū. Offer. Lau
date dn̄m qm̄ benignꝰ eſt: pſalli
te nomini eius qm̄ ſuauis eſt: oīa
q̄cū〈q〉ꝫ voluit fecit i celo ⁊ i terra.
Sacrificijs p̄ſen Secre.
tibus dn̄e q̄s intēde pla
catus: vt ⁊ deuotioni nr̄e ꝓfi
ciāt ⁊ ſaluti. P. Cōīo. Hieru
ſalē q̄ edificaꝛ vt ciuitas: cuiꝰ par
ticipatio eius in idipſum: illuc e
nim aſcēderūt tribꝰ tribꝰ domini
ad confitendū nomini tuo dn̄e.
Da nobis miſe Poſtcō.
ricors deꝰ: vt ſācta tua
quibꝰ inceſſanter explemur:
ſinceris tractemus obſequijs:
et fideli mēte ſemꝑ ſumamꝰ. P.
Feria ſecūda. Statio ad ſan
ctos q̄tuor coronatos. Introi.
Deus in noīe tuo ſal
uum me fac: ⁊ in vir
tute tua iudica me de
us exaudi orōnē me
am. Ps. Auribꝰ ꝑcipe verba oris
mei. ℟ Gloria. Oratio.
Preſta q̄s oīps deꝰ: vt ob
ſeruationes ſacras annua de
uotione recolētes: et corpore
tibi placeamus ⁊ mente. P.
Lectio libri regum. iij. cap. iij.
In diebus illis: Venerūt
due mulieres meretri
ces ad regē ſalomonē: ⁊ ſtete
runt corā eo. Quarū vna ait:
Obſecro mi dn̄e: ego ⁊ muli
er hec habitabamus in domo
vna: ⁊ peperi apud eā in cu
biculo. Tertia vo die poſtq̄ꝫ
ego peꝑi: peꝑit ⁊ hec. Et era
mus ſimul: nulluſq̄ꝫ alius in
domo nobiſcū: exceptꝭ nobis
duabꝰ. Mortuꝰ eſt autē filius
mulieris huiꝰ nocte: dormiēs
q̄ppe oppꝛeſſit eū. Et ꝯſurgens
intēpeſte noctis ſilentio: tulit
filiū meū de latere meo ancil
le tue dormiētis: ⁊ collocauit
in ſinu ſuo. Suū aūt filiū qui
erat mortuꝰ poſuit i ſinu meo.
Cumq̄ꝫ ſurrexiſſem mane: vt
darem lac filio meo: apparu
it mortuus. Quem diligētius
intuens clara luce deꝓhendi
nō eſſe meū: quem genueraꝫ.
Rn̄dit altera mulier: Nō eſt
ita vt dicis: ſed filiꝰ tuus mor
tuus eſt: meus autem viuit.
Ecōtrario illa dicebat: Men
tiris: filiꝰ q̄ppe meꝰ viuit: ⁊ fi
lius tuꝰ mortuꝰ ē. Atq̄ꝫ in hūc
modū cōtēdebant corā rege.
Tunc rex ait: Hec dicit: filius
meus viuit: ⁊ filiꝰ tuus mortuꝰ
eſt: ⁊ iſta rn̄det: nō: ſꝫ filiꝰ tuus
mortuus eſt: ⁊ filiꝰ meꝰ viuit.
Dixit ergo rex: Afferte mihi
gladiū. Cūq̄ꝫ attuliſſent gla
diū corā rege. Diuidite inq̄t
infantē viuū in duas p̄tes: et
date dimidiā ꝑtē vni: ⁊ dimi
diā ꝑtē alteri. Dixit āt mulier

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN